

1 אָמְרֵי הַרואִים, אוֹקוּמֵי הוּא דְקָא מוֹקְמֵי הֵתָם - שהמשיך בפרשת
 2 כִּי תִשָּׂא כִּיּוֹן שִׁשָּׁם עֵמֶד בְּגַמְר בְּפִרְשֵׁת 'תְּצוּחַ', וְקִרְיַתּוֹ נִרְאִית
 3 כְּהַמְשֵׁךְ פִּרְשָׁה זוּ, וְאִין זֶה נִיכֵר שְׁקֵרָא שֵׁם לְפִרְשֵׁת שְׁקֵלִים. אֱלָא
 4 אָמַר אַבְיֵי, קְרוּ שִׁיתָא מִן אִתְּהָ תְּצוּחַ' וּמְשִׁיכִים עַד 'וְעֵשִׂית', וְחַד
 5 תֵּנִי וְקָרִי - קוֹרָא בְּשֵׁנִית מִ'כִּי תִשָּׂא' עַד 'וְעֵשִׂית', וְאִין נִיכֵר שְׁקוֹרָא
 6 לְפִרְשֵׁת שְׁקֵלִים.
 7 קוּשִׂיא לְרַבִּי יִצְחָק נִפְחָא: מִיִּתְיָבִי מִבְּרִייתָא, הָל לְהִיּוֹת רֹאשׁ חוֹדֶשׁ
 8 אֲדַר בְּפִרְשָׁה הַסְּמוּכָה לָהּ - לְפִרְשֵׁת 'כִּי תִשָּׂא', בֵּין מִלְּפָנֶיהָ וּבֵין
 9 מִלְּאַחֲרֶיהָ, קוֹרִין אוֹתָהּ וְכוּפְלִין אוֹתָהּ. הַבֵּינָה הַגְּמָרָא שְׁבֹאֲתָהּ
 10 שֶׁבֶת כּוּפְלִים קִרְיַתָּהּ, בְּשִׁלְמָא לְאַבְיֵי שֶׁסָּבַר שְׂאֵכֵן כּוּפְלִים נִיחָא,
 11 אֱלָא לְרַבִּי יִצְחָק נִפְחָא שֶׁסָּבַר שֶׁלֹּא כּוּפְלִים אֵלָא קוֹרְאִים פִּעֻם
 12 אַחַת, קִשְׁיָא.
 13 מִתְרַצַּת הַגְּמָרָא: אָמַר לָךְ רַבִּי יִצְחָק נִפְחָא, וְכִי לְאַבְיֵי מִי נִיחָא, תֵּינַח
 14 שְׂמֻצִינוּ שְׁכּוּפְלִים כְּשַׁחַל 'שְׁקֵלִים' לְפָנֶיהָ בִּתְצוּחַ' וְכַדְלַעִיל, אֲךָ
 15 כְּשַׁחַל לְאַחֲרֶיהָ בְּיוֹקְהָל', הִיכִי מְשַׁבְּחָת לָהּ שְׁכּוּפְלִים, הִרִי אִין חֲשַׁשׁ
 16 שִׁיטְעוּ שׁוֹה חֶלֶק מִפִּרְשֵׁת הַשְּׁבוּעָה. אֱלָא מָאִי אִית לָךְ לְמִסְרָה,
 17 שְׁכּוּפְלִים לְאַחֲרֵיהָ הַכוּנָה שְׁכּוּפְלָהּ בְּשַׁבְּתוֹתָהּ, דְּהֵינּוּ שְׁבִשְׁבֶּת זֶה
 18 קוֹרָא לְפִרְשֵׁת הַשְּׁבוּעָה, וּבִשְׁבֶּת הַבָּאָה לְשְׁקֵלִים, הֵקָא נְסִי כּוּפְלִים
 19 לְפָנֶיהָ הַכוּנָה שְׁכּוּפְלָהּ בְּשַׁבְּתוֹתָהּ, דְּהֵינּוּ שְׁבִשְׁבֶּת זֶה קוֹרָא
 20 לְשְׁקֵלִים, וּבִשְׁבֶּת הַבָּאָה לְפִרְשֵׁת הַשְּׁבוּעָה.
 21 הַגְּמָרָא מְבִיאָה שְׁנַחֲלֵקוּ גַם בְּאוּפֵן נֹסֵף בַּעֲנֵן זֶה: הָל לְהִיּוֹת
 22 'שְׁקֵלִים' בְּ'כִי תִשָּׂא' עֲצָמָה, וְצִרְיָךְ שֶׁתָּחָה נִיכֵרְתָּ הַקִּרְיָא לְשְׁקֵלִים.
 23 אָמַר רַבִּי יִצְחָק נִפְחָא, קְרוּ שִׁיתָא מִן 'וְעֵשִׂית' לְאַחַר פִּרְשֵׁת שְׁקֵלִים
 24 עַד 'וְיִקְהַל', וְחַד חוֹזֵר לְתוֹחֵילַת הַפִּרְשָׁה וְקָרִי מִ'כִּי תִשָּׂא' עַד 'וְעֵשִׂית'.
 25 מִתְקַרֵּה לָהּ אַבְיֵי, הִשְׁתָּא אִין זֶה נִיכֵר שְׁקוֹרָא לְשְׁקֵלִים, שֶׁכֵּן אָמְרֵי
 26 לְמִסְרַע הוּא דְקָרִי פִּרְשֵׁת הַשְּׁבוּעָה, וְלֹא לְשֵׁם שְׁקֵלִים. אֱלָא אָמַר
 27 אַבְיֵי, קְרוּ שִׁיתָא מִתּוֹחֵילַת הַפִּרְשָׁה עַד 'וְיִקְהַל', וְחַד תֵּנִי וְקָרִי מִ'כִּי
 28 תִשָּׂא' עַד 'וְעֵשִׂית'.
 29 הַגְּמָרָא מְבִיאָה רֵאִיָּה לְאַבְיֵי מִבְּרִייתָא: תֵּנִיָּא בְּיוֹתֵיהָ דְאַבְיֵי, הָל
 30 לְהִיּוֹת שְׁקֵלִים בְּ'כִי תִשָּׂא' עֲצָמָה, קוֹרִין אוֹתָהּ וְאַחַר כֵּךְ כּוּפְלִין אוֹתָהּ
 31 מִ'כִּי תִשָּׂא' עַד 'וְעֵשִׂית' לְשְׁקֵלִים.
 32 שְׂנִינוּ בְּמִשְׁנֵינוּ: הָל לְהִיּוֹת בְּתוֹךְ הַשְּׁבֶת מְקַדְּמִין לְשַׁבְּתָהּ שְׁעֲבָרָה.
 33 מִחֲלֻקַּת כְּשַׁחַל בְּעֵרֵב שֶׁבֶת: אִיתְּמַר, רֹאשׁ הַדָּשׁ אֲדַר שְׁחָל לְהִיּוֹת
 34 בְּעֵרֵב שְׁבֶת, רַב אָמַר מְקַדְּמִין פִּרְשֵׁת שְׁקֵלִים לְשֶׁבֶת שְׁלִפְנֵי.
 35 וְשְׂמוּאֵל אָמַר מְאַחֲרִין לְשֶׁבֶת הַסְּמוּכָה אַחֲרֵיהּ.
 36 טַעֲמֵי הַמְּחֻלְקוֹת: רַב אָמַר מְקַדְּמִין, דָּאֵם בֵּן שְׁנֵי אַחַר בְּצִרְיָ לְהוּ מִיִּד
 37 יוֹמֵי שְׁמֵן הַהִכְרוּזָה עַד הַזְּמַן שִׁישׁוּבִים שׁוֹלְחָנוֹת בְּמִדְיָנָה לְפִרוּט
 38 שְׁקֵלֵי הַקּוֹדֶשׁ, וְצִרְיָךְ לְקוֹרָא לְפָחוֹת שְׁתֵּי שְׁבֵתוֹת קוֹדֶם (לַעֲלֵי כַּסֵּא).
 39 וְשְׂמוּאֵל אָמַר מְאַחֲרִין, אָמַר לָךְ, סוּף סוּף בְּשֵׁנָה כּוֹז גַּם הַמִּסְרָא בְּאֲדַר
 40 בְּמִעְלֵי שְׁבֶתָא וְ-עֵרֵב שֶׁבֶת) מִיִּקְלַע, וְשׁוֹלְחָנוֹת לֹא נִסְפְּקֵי עַד הָד
 41 בְּשֶׁבֶת וְלֹא בְּעֵרֵב שֶׁבֶת מִפְּנֵי כְבוֹד הַשְּׁבֶת, וְיֵשׁ אַרְבַּעַה עֶשֶׂר יוֹם עַד
 42 הַשׁוֹלְחָנוֹת, הֵלְכָךְ מְאַחֲרִין כּוֹדֵי שֶׁלֹּא לְהַפְסִיק בֵּין 'שְׁקֵלִים' ל'זְכוּר'.
 43 קוּשִׂיא מִמִּשְׁנֵינוּ לְשְׂמוּאֵל: תֵּנִי, הָל לְהִיּוֹת בְּתוֹךְ הַשְּׁבֶת, מְקַדְּמִין
 44 לְשַׁבְּתָהּ וּמְקַדְּמִין לְשַׁבְּתָהּ אַחֲרָהּ. וּבְמַה מְדוּבַר, מָאִי לֹא אֶפִּילוּ אִם
 45 חָל בְּעֵרֵב שְׁבֶת, שְׂמֻקְדִּימִים 'שְׁקֵלִים' לְשֶׁבֶת שְׁלִפְנֵי, וְקִשָּׁה
 46 לְשְׂמוּאֵל.
 47 מִתְרַצַּת הַגְּמָרָא: לֹא, מְדוּבַר כְּשַׁחַל בְּתוֹךְ הַשְּׁבֶת וְ-הַשְּׁבוּעָה דְקָא,
 48 שְׂרַק בְּאוּפֵן זֶה מְקַדְּמִים, שְׂאוּ אִם נֶאֱחָר יִהְיֶה פָחוֹת יָמִים עַד יִשְׁבֶּת
 49 הַשׁוֹלְחָנוֹת.
 50 קוּשִׂיא נֹסֵפֶת עַל שְׂמוּאֵל: תָּא שְׁמַע מִבְּרִייתָא, אִיזוּ הוּא שְׁבֶת שְׁלִישִׁית
 51 רִאשׁוֹנָה שְׁבֶת קוֹרְאִים שְׁקֵלִים, כֵּל שְׁחָל רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֲדַר לְהִיּוֹת
 52 בְּתוֹכָהּ, וְאֶפִּילוּ בְּעֵרֵב שְׁבֶת. מָאִי לֹא הַכוּנָה ב'אֶפִּילוּ בְּעֵרֵב שְׁבֶת'
 53 דְּיִמְנָא דְתוֹכָהּ - אֲמַצַּע הַשְּׁבוּעָה, מָה אִם חָל בְּתוֹכָהּ מְקַדְּמִין, כֵּךְ אִף
 54 אִם חָל בְּעֵרֵב שְׁבֶת מְקַדְּמִין.
 55 מִתְרַצַּת הַגְּמָרָא: אָמַר שְׂמוּאֵל, 'בְּתוֹכָהּ' אִין הַכוּנָה לְתוֹךְ הַשְּׁבוּעָה,
 56 אֵלָא בְּה - בְּשֶׁבֶת עֲצָמָה, שְׁכַשְׁחַל רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֲדַר בְּשֶׁבֶת קוֹרְאִים
 57 'שְׁקֵלִים', וְאִף אִם חָל בְּעֵרֵב שֶׁבֶת זֶה קוֹרְאִים בְּאוֹתָהּ שֶׁבֶת, וְכַדְבְּרֵי
 58 שְׂמוּאֵל. וְכֵן תֵּנִיָּא רַבִּי שְׂמוּאֵל - שְׁנוּ בְּבֵית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל שְׂמוּאֵל
 59 בְּבְרִייתָא בְּמִפּוּרְשׁ 'כֵּל שְׁחָל רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אֲדַר לְהִיּוֹת בְּה'.

60 מוּסִיפָה הַגְּמָרָא: רַב וְשְׂמוּאֵל נַחֲלֵקוּ מִחֲלֻקַּת תֵּנִיָּא, שְׂנִינוּ
 61 בְּבְרִייתָא, מְקַדְּמִין לְשַׁבְּתוֹת - מִפְּסִיקִים בְּשֶׁבֶת שְׁבִין קִרְיַת שְׁקֵלִים
 62 לְקִרְיַת זְכוּר מִלְּקוֹרָא אַחַת מִן הַפִּרְשִׁיּוֹת, דְּבְרֵי רַבִּי יְהוּדָה הַנִּשְׂיָא.
 63 רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אוֹמַר, אִין מְקַדְּמִין, אֵלָא קוֹרְאִים שְׁקֵלִים
 64 בְּשֶׁבֶת שְׁקוֹדֶם קִרְיַת זְכוּר. וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר לְבֹאֵר
 65 שִׁיטְתוֹ, אִיתְיָבִי אִין אוֹמַר אִין מְקַדְּמִין, בְּזִמְנָן שְׁחָל רֹאשׁ חוֹדֶשׁ לְהִיּוֹת
 66 בְּעֵרֵב שְׁבֶת, שְׂאוּ מֵאַחֲרֵים שְׁקֵלִים לְשֶׁבֶת שְׁלֹאֲחַר רֹאשׁ חוֹדֶשׁ כּוֹדֵי
 67 שֶׁלֹּא יִפְסִיקוּ בֵּין שְׁקֵלִים לְזְכוּר, אֲבָל בְּזִמְנָן שְׁחָל לְהִיּוֹת בְּתוֹךְ הַשְּׁבֶת,
 68 מְקַדְּמִים וְקוֹרְאִים שְׁקֵלִים מְשַׁבְּתָהּ שְׁעֲבָרָה אִף עַל פִּי שְׁהוּא שְׁבֶת, וּבִשְׁבֶּת
 69 שְׁלֹאֲחֵרִיָּה מִפְּסִיקִים, וּבִשְׁבֶּת שְׁלִישִׁית קוֹרְאִים פִּרְשֵׁת 'זְכוּר'.
 70 וּמִשְׁמַע שֶׁלְּרַבִּי יְהוּדָה הַנִּשְׂיָא אִף כְּשַׁחַל בְּעֵרֵב שֶׁבֶת מְקַדְּמִים.
 71 וּמְבֹאֵר שְׂרַב סַבְרֵי יְהוּדָה הַנִּשְׂיָא, וְשְׂמוּאֵל כְּרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּן
 72 אֶלְעָזָר.
 73 שְׂנִינוּ בְּמִשְׁנָה: בְּשַׁבְּתָהּ זְכוּר וכו' .
 74 מִחֲלֻקַּת אִם חָל בְּעֵרֵב שֶׁבֶת: אִיתְּמַר, פּוֹרִים דְּפּוֹרִים בִּיד אֲדַר שְׁחָל
 75 לְהִיּוֹת בְּעֵרֵב שְׁבֶת, רַב אָמַר, מְקַדְּמִין פִּרְשֵׁת 'זְכוּר' לְשֶׁבֶת שְׁלִפְנֵי.
 76 וְשְׂמוּאֵל אָמַר מְאַחֲרִין קִרְיַתָּהּ לְשֶׁבֶת שְׁלֹאֲחֵרִיָּה.
 77 טַעֲמֵי הַמְּחֻלְקוֹת: רַב אָמַר מְקַדְּמִין, כִּי הִיכִי דְלֹא תִקְדָּם עֲשִׂיָּה -
 78 שְׂמַחָה וּמִשְׁתָּה וּמִשְׁלֹחַ מִנּוֹת שִׁישׁ בְּפוֹרִים, לְזִכְרָהּ שֶׁל מִזְבִּית
 79 עֵמֶלֶק, שֶׁהַפְּסוֹק (אִסְתֵּר ט כח) 'וְהַיְמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים' הַקְּדִים
 80 זְכוּרָה לְעֵשִׂיָּה. וְשְׂמוּאֵל אָמַר מְאַחֲרִין, אָמַר לָךְ, בֵּין דְּאִיָּקָא אֵת
 81 הַמּוֹקְפִין דְּעֵרֵב פּוֹרִים בְּחִסְרֵי, נִמְצָא שְׂאֵצֵלֶם עֲשִׂיָּה וְזִכְרָהּ בְּהַרְדֵּי
 82 הַרְדֵּי קָא אִתְיָבִי, שְׁהִרֵי יַעֲשׂוּ גַם אֵת מִצְוֹת הַיּוֹם וְגַם יִקְרָאוּ פִּרְשֵׁת
 83 זְכוּר.
 84 קוּשִׂיא לְשְׂמוּאֵל מִמִּשְׁנֵינוּ: תֵּנִי, בְּשַׁבְּתָהּ זְכוּר. הַבֵּינָה הַגְּמָרָא
 85 שְׂמִדוּבַר בְּאוּפֵן שֶׁל הַרִישָׁא שְׁחָל רֹאשׁ חוֹדֶשׁ בְּשֶׁבֶת, וּמְקִשָּׁה, וְהָא
 86 כִּי מִיִּקְלַע רִישׁ יְרֵחָא בְּשַׁבְּתָהּ, מִיִּקְלַע פּוֹרִים בְּעֵרֵב שְׁבֶת, וְתֵנִי בְּשַׁבְּתָהּ
 87 'זְכוּר', דְּהֵינּוּ שֶׁבֶת שְׁקוֹדֶם פּוֹרִים, וְשֶׁלֹּא כְּשְׂמוּאֵל.
 88 מִתְרַצַּת הַגְּמָרָא: אָמַר רַב פִּפְסָא, מָאִי שְׁנִיָּה שְׂאִמְרָה מִשְׁנֵנָה, הַכוּנָה
 89 שְׁנִיָּה לְשֶׁבֶת הַסְּמוּכָה, שְׂמִדוּבַר בְּאוּפֵן הַשְּׁנִי שֶׁהַבִּיאָה הַמִּשְׁנָה, שְׁחָל
 90 רֹאשׁ חוֹדֶשׁ בְּאֲמַצַּע הַשְּׁבוּעָה, שְׁקוֹרְאִים שְׁקֵלִים בְּשֶׁבֶת שְׁלִפְנֵי,
 91 וּמִפְּסִיקִים בְּשֶׁבֶת שְׂאֲחֵרִין, וּבִשְׁבֶּת שְׁנִיָּה לֵה קוֹרְאִים זְכוּר, וְלֹא
 92 מְדוּבַר כֵּלל בְּאוּפֵן שֶׁל מִחֲלֻקַּת רַב וְשְׂמוּאֵל.
 93 קוּשִׂיא נֹסֵפֶת מִבְּרִייתָא: תָּא שְׁמַע, אִיזוּ שְׁבֶת שְׁנִיָּה שְׁקוֹרְאִים בַּה
 94 'זְכוּר', כֵּל שְׁחָל פּוֹרִים לְהִיּוֹת בְּתוֹכָהּ, וְאֶפִּילוּ אִם חָל בְּעֵרֵב שְׁבֶת.
 95 מָאִי לֹא הַכוּנָה ב'אֶפִּילוּ בְּעֵרֵב שְׁבֶת' דְּיִמְנָא דְתוֹכָהּ - בְּאֲמַצַּע
 96 הַשְּׁבוּעָה, מָה אִם חָל בְּתוֹכָהּ מְקַדְּמִין, אִף אִם חָל עֵרֵב שְׁבֶת מְקַדְּמִין,
 97 וְקִשָּׁה לְשְׂמוּאֵל.
 98 מִתְרַצַּת הַגְּמָרָא: אָמַר שְׂמוּאֵל, 'בְּתוֹכָהּ' אִין הַכוּנָה בְּאֲמַצַּע הַשְּׁבוּעָה
 99 אֵלָא בְּה - בְּשֶׁבֶת עֲצָמָה, וְכַשְׁחָל בְּשֶׁבֶת וְכֵן אִם חָל בְּעֵרֵב שֶׁבֶת
 100 קוֹרְאִים בַּה פִּרְשֵׁת זְכוּר. וְכֵן תֵּנִיָּא רַבִּי שְׂמוּאֵל בְּמִפּוּרְשׁ בְּבְרִייתָא
 101 'כֵּל שְׁחָל פּוֹרִים לְהִיּוֹת בְּה'.
 102 הַגְּמָרָא דְנָה בְּאוּפֵן נֹסֵף: הָל פּוֹרִים דְּפּוֹרִים לְהִיּוֹת בְּשַׁבְּתָהּ עֲצָמָה.
 103 אָמַר רַב הוּנָא, לְדְבְרֵי הַכֵּל וְאִף לְרַב אִין מְקַדְּמִין זְכוּר לְשֶׁבֶת
 104 הַקּוֹדֶמַת, אֵלָא קוֹרְאִים בְּפוֹרִים עֲצָמָה, כִּיּוֹן שְׂגַם בְּקִרְיַתָּהּ זֶה אִין
 105 עֵשִׂיָּה קוֹדֶמַת לְזְכוּרָהּ. וְרַב נְחֻמָּן אָמַר, עֲדִין הוּא מְחֻלְקָת, וְרַב סַבְר
 106 שְׂאִף בְּאוּפֵן זֶה מְקַדְּמִים, כּוֹדֵי לְהַקְדִּים זְכוּרָה לְעֵשִׂיָּה שֶׁל פּוֹרִים.
 107 רֵאִיָּה לְרַב נַחֲמָן מְדַבְּרֵי רַב עֲצָמָה: אִיתְּמַר נְסִי, אָמַר רַבִּי הִיא בְּר
 108 אָמַר אָמַר רַבִּי אָמַר רַב, פּוֹרִים שְׁחָל לְהִיּוֹת בְּשַׁבְּתָהּ, מְקַדְּמִים
 109 וְקוֹרְאִים בְּשַׁבְּתָהּ שְׁעֲבָרָה 'זְכוּר'.
 110 שְׂנִינוּ בְּמִשְׁנָה: בְּשִׁלְשִׁישִׁית פָּרָה אֲדוּפָה וכו' .
 111 בְּרִייתָא הַמְּבֹאֲרַת דִּין זֶה: תֵּנִי רַבְנָן, אִיזוּ הוּא שְׁבֶת שְׁלִישִׁית
 112 שְׁקוֹרְאִים בַּה 'פִּרְה', כֵּל שְׁסֻמּוּכָה לְפוֹרִים מְאַחֲרֵיהּ. דַּעַת אֲמֹרָא
 113 בּוּזָה: אִיתְּמַר, רַבִּי הָמָא בְּרַבִּי הִינְיָא אָמַר, קוֹרְאִים אוֹתָהּ בְּשַׁבְּתָהּ
 114 הַסְּמוּכָה לְרִישׁ חוֹדֶשׁ נִסְן. מְבֹאֲרַת הַגְּמָרָא: וְלֹא פְּלִיגֵי, הָא - דְּבִרֵי
 115 רַבִּי חַמָּא בְּרַבִּי תִּנְיָא נִמְנָא נִמְנָא דְּאִיִּקְלַע רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נִסְן בְּשַׁבְּתָהּ, וְכוּ
 116 קוֹרְאִים 'הַחוֹדֶשׁ', ו'פִּרְה' קוֹרְאִים בְּשֶׁבֶת הַסְּמוּכָה לוּ מִלְּפָנֵינוּ וְלֹא
 117 בְּשֶׁבֶת שְׁלֹאֲחַר פּוֹרִים, כּוֹדֵי לְסַמּוֹךְ פִּרְשֵׁת טְהֵרַת טְמֵאִים לְפִרְשֵׁת
 118 הַפְּסֵת, וְהָא - דְּבִרֵי הַבְּרִייתָא נִמְנָא דְּאִיִּקְלַע רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נִסְן

י"ל שזהו האמור בלידת משה, ותרא אותו ותצפנהו כו', הרי שיש ב' בחי', ראי' והתגלות, וצפינות והעלם, והיינו כמו החלק הקטן המגולה, וחלק הגדול המכוסה וצפון.

לקוטי לוי יצחק, אגרות קודש עמוד רל

שהוא דבר גדול, והוא סוד ומכוסה, דברים¹⁶ שכיסם עתיק יומין, כבשים¹⁷ ללבושך, ואין דורשין בו.

16 ראה פסחים קיט, א. מאי למכסה עתיק יומין (ישעי' כג, יח), זה המכסה דברים שכיסה עתיק יומין, ומאי נינהו סתרי תורה.

17 משלי כז, כו. ראה חגיגה יג, א אין דורשין במעשה מרכבה ר' אבהו אומר מהכא כבשים ללבושך דברים שהן כבשונו של עולם יהיו תחת לבושך.

המשך ביאור למס' מגילה ליום שני עמ' א

משנה

16 חודש ניסן, ואם חל ראש חודש בשבת נקראת בשבת זו, כדי
17 לקדש את ראש חודש ניסן. בְּחִטְיִשִּׁית לאחר גמר קריאת הפרשיות
18 חוֹזְרִין לְכַסְתָּן.
19 קריאה בעת מועד: לְבַל – לכל קריאות המועדים מְפַסְקִין מקריאת
20 פרשת השבוע, וקוראים בענין המועד מעין המאורע, בְּרֵאשִׁי
21 הַדְּשִׁים, בְּחִנּוּכָה וּבְפִינִים, בְּתַעֲנִיּוֹת וּבְמַעֲסוֹדוֹת וּבְיָוִם הַכִּיפּוּרִים,
22 שְׁקוּרָאִים בהם את הקריאות שיבוארו במשנה ובברייתא לקמן
23 (לילא).

גמרא

24 הגמרא מביאה משנה בענין השקלים ששינו במשנתנו מצות
25 קריאת פרשתם: הֲנֵן הָתָם במסכת שקלים (פי' מ"א), בְּאֶהָד בְּאֶהָד
26 שליחי בית דין מְשַׁמְעִין בכרות בית דין בכל ערי ישראל עַל
27 הַשְּׁקָלִים, שיביאו מחצית השקל לצורך קרבנות ציבור, שבאחד
28 בניסן יוכלו להקריבם מתרומה חדשה.

1 משנה זו עוברת לבאר דיני הקריאות בחודש אדר: ראש הַדֵּשׁ אֶהָד
2 שְׁחַל לְהִיּוֹת בְּשַׁבָּת, קוֹרֵין בו בְּפִרְשֵׁת 'שְׁקָלִים', להודיע לציבור
3 שיביאו השקלים למקדש באדר, כדי שיקריבו בראש חודש ניסן
4 מתרומת שקלים חדשה, כמבואר בגמרא (להלן ע"ב). הַל ראש חודש
5 לְהִיּוֹת בְּתוֹךְ הַשַּׁבָּת (–השבוע), מְקַדְּשִׁין קריאת פרשת שקלים
6 לְשַׁעֲבָר, כלומר לשבת שלפניו, וּמְפַסְקִין לְשַׁבָּת אַחֲרֵת
7 (–שלאחריה), ואין קוראים פרשת זכור, כדי שיקראו בשבת
8 שקודם פורים כדלהלן. בְּשַׁנְיָה קוראים פרשת 'זְכוֹר' (דברים כה י"ט),
9 שבה מזכירים מעשה עמלק, וקוראים אותה בשבת שקודם פורים,
10 לסמוך מחיית עמלק למחייית המן שהיה מזרע עמלק. בְּשַׁלְיִשִּׁית
11 קוראים פרשת 'פָּרָה אֲדוּמָה' (במדבר ט), שבה מזכירים שריפת פרה
12 אדומה והזאת מי אפרה על הטמא, להזהיר את ישראל שיטהרו
13 ויעשו פסחיהם בטהרה. בְּרִבְעִית קוראים פרשת 'הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְכֶם'
14 (שמות יב א"ב), שהיא פרשת הפסח, ונקראת בשבת שקודם ראש

המשך ביאור למס' מגילה ליום שני עמ' ב

16 ובראש חודש ארבעה, הִלְכָה הַרְבִּיעִי בְּקריאת ראש הַדֵּשׁ בְּעִי
17 מִיָּקָר.
18 המסקנא להלכה במחלוקת זו: מֵאֵי הֵנִי עָלָה – מה ההלכה בדין זה.
19 רב יוסף אָמַר, אֵין מְשַׁנְיִין בְּרֵאשׁ חוֹדֶשׁ לעשותו עיקר, אלא חנוכה
20 הוא העיקר וקוראים בו שלשה ואחד בראש חודש כרב דימי.
21 וְרַב אָמַר, אֵין מְשַׁנְיִין בְּחִנּוּכָה, כיון שהיא קריאה שנתקנה
22 מאוחר יותר מקריאת ראש חודש, אלא ראש חודש עיקר וקוראים
23 בו שלשה, ואחד בחנוכה. וְהִלְכָתָא שֶׁאֵין מְשַׁנְיִין בְּחִנּוּכָה, וְרֵאשׁ
24 חוֹדֶשׁ עִיקָר.
25 הגמרא חוזרת לקריאת שקלים: אֵיתָמַר, הַל קריאת שקלים לְהִיּוֹת
26 בְּפִרְשֵׁת 'וְאֵתָה תַצְנֶה', וְכִי תִשָּׂא היא לאחריה, ואין היכר
27 שְׁקוּרָאִה לשקלים. אָמַר רַבִּי יִצְחָק גַּפְחָא, קָרוּ שִׁיתָא מִ'וְאֵתָה תַצְנֶה'
28 עַד 'כִּי תִשָּׂא', וְחַד קוּרָא קריאת שקלים מִ'כִּי תִשָּׂא' עַד 'וְעִשִּׂיתָ'.
29 שיטה החולקת: אָמַר אַבְבִּי,

1 בשלשה, וְלֹא בְּעֵיָה הָךְ – ראש חודש טבת, ששם ודאי יש לעשות
2 כך כאמור. משיבה הגמרא: אכן אמר זאת רק על ראש חודש
3 אדר, וְהָדָא מְכַלְל בְּחִיָּתָה אֵיתָמַר – הדין השני בראש חודש טבת
4 נלמד מן הראשון.
5 הגמרא מביאה מחלוקת בענין הקריאה בראש חודש טבת: אֵיתָמַר,
6 ראש הַדֵּשׁ טַבַּת שְׁחַל לְהִיּוֹת בְּחוּל, אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מוציאים שני
7 ספרי תורה, קָרוּ תְּלָתָא בְּרֵאשׁ חוֹדֶשׁ, וְחַד בספר השני בְּחִנּוּכָה. וְרַב
8 דִּימִי דַּמְן חִיפָא אָמַר, קָרוּ תְּלָתָא בְּחִנּוּכָה, וְחַד בספר השני בְּרֵאשׁ
9 חוֹדֶשׁ.
10 סיוע לרבי יצחק נפחא: אָמַר רַבִּי לְוִי, בְּנוֹתִיה דְּרַבִּי יִצְחָק גַּפְחָא
11 מְסַתְּבָרָא שְׁקריאת ראש חודש עדיפה, דְּהָרִי תְדִיר וְשֶׁאֵינוֹ תְדִיר
12 תְדִיר קוֹדֶם, וראש חודש תדיר יותר מחנוכה.
13 ראייה לרב דימי דמן חיפא: אָמַר רַבִּי אֲבִין, בְּנוֹתִיה דְּרַבִּי דִּימִי
14 מְסַתְּבָרָא, שְׁקריאת חנוכה עדיפה, שְׁהָרִי מִי גַּרְם לְעוֹלָה הַרְבִּיעִי
15 שְׁבָבָא, היום שהוא ראש הַדֵּשׁ, שְׁהָרִי בחנוכה קוראים שלשה

המשך ביאור למס' מגילה ליום שלישי עמ' א

8 בְּשַׁנְיָה קוראים 'זְכוֹר' (דברים כה י"ז), וּמְפַסְקִין לְשַׁבָּתִי אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה
9 עִמְלָק לְיִשְׂרָאֵל' (שמואל א' טו ב), וְאֵי זו היא שַׁבָּת שְׁנִיָּה, כָּל שְׁחַל
10 פּוּרִים לְהִיּוֹת בְּתוֹכָה, וְאֵפִילוּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת. בְּשַׁלְיִשִּׁית קוראים פרשת
11 פָּרָה אֲדוּמָה (במדבר ט), וּמְפַסְקִין לְוִיָּהוּדִים עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוּרִים' וּגו'
12 (יחזקאל לו כה). וְאֵי זו היא שַׁבָּת שְׁלִישִׁית, כָּל שְׁסֻמְכָה לְפּוּרִים
13 מְאֻחֲרֵיהָ. בְּרִבְעִית קוראים 'הַחֹדֶשׁ הַזֶּה' (שמות יב ב), וּמְפַסְקִין לְבַח
14 אָמַר ה' [אַלְהֵים] בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶהָד לְחוֹדֶשׁ' (יחזקאל מה יז).

1 בְּאֶמְצַע שַׁבָּת (–השבוע) וקוראים 'החודש' בשבת שלפניו,
2 ומקרימים פרה לשבת שלפניה שהיא לאחר פורים.
3 שינו במשנה: בְּרִבְעִית 'הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְכֶם'.
4 ברייתא המסכמת את דיני המשנה ומוסיפה עליהם: תְּנוּ רַבְּנָן, ראש
5 חוֹדֶשׁ אֶהָד שְׁחַל לְהִיּוֹת בְּשַׁבָּת, קוֹרֵין 'כִּי תִשָּׂא' (שמות ל"ב), וּמְפַסְקִין
6 בְּ'וְהוֹדַעַ' (מלכים ב' יא יז). וְאֵי זו היא שַׁבָּת רֵאשׁוֹנָה, כָּל שְׁחַל ראש
7 חוֹדֶשׁ אֶהָד לְהִיּוֹת בְּתוֹכָה – באמצע השבוע, וְאֵפִילוּ בְּעֶרֶב שַׁבָּת.

1 ואיזו היא שבת רביעית, כל שחל ראש חודש ניסן להיות בתוכה –
 2 באמצע השבוע, ואפילו אם חל בערב שבת.
 3 שנינו במשנה: בתענית חזרין לקסדרן וכו'.
 4 מבררת הגמרא: לסדר פאי חזורים לאחר גמר קריאת ארבע
 5 פרשיות. מביאה הגמרא מחלוקת בזה: רבי אמי אמר, לסדר
 6 פרשיות השבוע הוא חזר, שבשבתות שקורא ארבע פרשיות, אינו
 7 קורא פרשת השבוע. רבי ירמיה אמר, לסדר הפרשות שבכל שבוע
 8 הוא חזר, שגם בשבתות אלו קורא פרשת השבוע, ולאחריה
 9 מוסיף קריאת הפרשיות, ומפטיר בענין שבו סיים.
 10 רביה לרבי אמי: אמר אמי, בנותיה דרבי אמי סתתפרא, דתגן
 11 במשנתנו, לבל מפסיקין מלקרות בפרשת השבוע וקוראים מעין
 12 המאורע, לראשי חודשים, להנזקה, ולפגמים, לתעניות, ולמקצרות,
 13 וליום הכפורים. בשלמא למאן דאמר לסדר פרשיות הוא חזר,
 14 שבארבע פרשיות נדחית הקריאה מפניהן, תיגו שגם בכל זמנים
 15 אלו נדחית הקריאה בפרשת השבוע מפניהם, ושיך לומר חזר
 16 לסדר הפרשיות משום דאיכא פקשה בחול – שקוראים בפרשת
 17 השבוע גם בחול בשני ובחמישי, אלא למאן דאמר לסדר הפרשות
 18 הוא חזר ואין הקריאה נדחית מפני ארבע פרשיות, קשה כיצד
 19 ניתן לומר שגם בזמנים אלו שהם בחול מפסיקים בהפטרות, וכי
 20 הפרשה בחול מי איכא.
 21 תירוץ דעת רבי ירמיה: ואיך – והחולק יתרץ המשנה, הא
 22 כדאימא והא כדאימא – כל אופן כדינו, כלומר, בחול שיש רק
 23 קריאה בלא הפטרה, נדחית הקריאה מפני קריאת זמנים אלו,
 24 ובשבת שיש גם הפטרה, נדחית רק ההפטרה וקוראים במקומה
 25 מעין המאורע.
 26 מדברי רבי ירמיה עלה שהיכן שניתן לקרוא בתורה מעין
 27 המאורע בלא לדחות הקריאה הרגילה, עושים כך. מקשה
 28 הגמרא: ובתעניות למה לי הפרשה מקריאת התורה לצורך קריאת
 29 התענית, הרי ניתן לקיים שניהם, דהיינו ליקרי מצפרא בענינא
 30 דיומא בקריאת שני וחמישי, ורק בנזקה יקרא בפרשת התענית.
 31 מתרצת הגמרא: אכן אם היו קוראים בתורה בשחרית של תענית
 32 לא היתה נדחית קריאה זו מפני קריאת התענית, אלא שבתענית
 33 אין קריאת התורה כלל בשחרית, ומסייע ליה לרב הונא הסובר
 34 שבתענית לא היו קוראים בתורה בשחרית, דאמר רב הונא,
 35 מצפרא של יום התענית בנינופא – מתאספים אנשי העיר ובודקים
 36 אם יש בידם עבירה ומוזהרים שיהלדו ממנה, ואין פנאי לקרוא אז
 37 בתורה. מבאר הגמרא: תיבי עבדינן בסדר יום התענית. אמר

38 אפי, מצפרא עד לפליגה דיומא – חצות היום, סעינינן כסילי דקמא
 39 – בודקים את מעשי אנשי העיר ומפרישים אותם מעבירות
 40 שבידם, ומפליגה דיומא עד לפליגה (-ערב), ויבגא דיומא קרא
 41 ומפליגה – רבע היום היו קוראים בתורה ומפטירים, ויבגא דיומא
 42 האחרון בעו רחמי – מבקשים רחמים בתפילת מנחה ושאר
 43 תחנונים, שנאמר כשהתענו ישראל על חטאיהם בימי עזרא (נחמיה
 44 a u) ויקראו בספר תורת ה' אליהם רביעית היום ורביעית (היום)
 45 סתנודים ומשתחוים'.
 46 שואלת הגמרא: ואיפוך אמא שהאמור בפסוק שקוראים בתורה
 47 ומתפללים הוא בחצי היום הראשון, והעיון במעשי בני העיר הוא
 48 בחצי השני. משיבה הגמרא: לא סלקא דעתך, דתיב שאמר עזרא
 49 כששמע שחטאו ישראל בנישואי נשים נבריות (שורא טו ד) ואל
 50 יאספו כל תרד דכברי אלהי ישראל על מעל הנזלה ואני יושב
 51 קסומם עד לנחת הערב, ותיב בהמשך (שם טו ד) ויבגא דיומא
 52 קמתי סתעניתי וגו' ואפרשה כפי אל ה' אלהי'. ומבואר שרק לפנות
 53 ערב מבקשים רחמים, ואם כן ודאי גם מה שאמר אבי שבחצי
 54 היום קוראים בתורה ומתפללים, היינו בחצי היום השני דווקא,
 55 ובחצי הראשון מעיינים במעשי בני העיר.

משנה

56 המשנה מבארת את הקריאות בכל המועדים: בפסח קורין בפרשת
 57 מועדות של תורת כהנים, מן דבר ה' וגו' שור או כשב או עז כי
 58 יולד' (ויקרא כב כ"ב) עד יודבר משה את מעדי ה' אל בני ישראל'
 59 (שם כג מד). בעצרת [-חג השבועות] קוראים פרשת 'שבעה שבועות'
 60 (דברים טו ט"ג), בראש השנה קוראים פרשת 'יודבר ה' וגו' בחודש
 61 השביעי באחד לחודש' (ויקרא כג כ"ג). ביום הכפורים קוראים פרשת
 62 'אחרי מות' (שם טו) על סדר עבודת כהן גדול ביום הכפורים. ביום
 63 טוב הראשון של חג – סוכות קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים
 64 כקריאת הפסח, ובשאר כל ימות החג קוראים בפרשיות קרבנות
 65 החג (במדבר כט י"ג), כל יום בפרשת קרבנותיו. בהנזקה קוראים
 66 בפרשת קרבנות הנשיאים בחנוכת המזבח (במדבר ז). בפגמים קוראים
 67 'ויבא עמלק' (שמות יז ט"ז), שהמן מורע עמלק היה. בראשי חודשים
 68 קוראים 'ובראשי חודשיכם' (במדבר כח י"א) שהיא פרשת קרבן מוסף
 69 ראש חודש. במעשרות קוראים במעשה בראשית (בראשית א, ב א) כל
 70 יום את יומו. בתעניות שגוזרים אותם על הצבור מפני הצרות, כגון
 71 בצורת ודבר וכיוצא בהן,

אגרות קודש

ב"ה, ב' שבט, תשי"ב
 ברוקלין.
 שלום וברכה!

... ומ"ש במכתבו עניי המ"ש שמי יודע אם מתאים הוא ללמוד עם כתי וכו' הנה בודאי גם
 בעיני ברור שאין זה אלא מהסתת היצר להחליש השתדלותו לקרב לבם של תלמידי השיבה, וחבל
 על הזמן השוי"ט לבטל טענות אלו, ויהי חזק בהחלטתו אשר זכה להיות מהר"י בישיבה מיסודה
 של כ"ק מו"ח אדמו"ר ובמילא מקושר הוא אליו וקישור זה משמש ג"כ צנור להשפיע לו כח ויכולת
 למלא התפקיד של הדרכת הכתות שלו באופן ששוי"ס יהיו חסידים, ואשר אחר כל החשבונות הרי
 זהו שליחותו ותפקידו בעלמא דין, וכאשר ממלאים התפקיד המוטל עליו מהבורא ית' אז בלשון כ"ק
 אדמו"ר הזקן, אויף וואס מען דארף דין, דעמאלט גיט השי"ת אלץ וואס דו דאפרסט.

מוסגי"פ הנהגות ליום ההילולא יו"ד שבט הבע"ל, ובטח יפרסמם באופן המתאים.

בברכת הצלחה בעבודתו בקדש ושיעשה את זה מתוך שמחה וזה מעלה הן לו והן לעבודה.